

jo jævnlig kan indtræde, at Fiskeriet slaar fejl eller indbringer utilstræffelig. Ved saadanne Værligheder er det meget ønskelig, at de paagældende have et Erhverv ved Siden af, for at de ikke skulle være ganske ødelagte. Det, der navnlig skulde kunne opnaas ved disse Trøers Overgang til Selvejendom og ved Oprettelse af ny Trøer, er jo, at de paagældende kunne holde en Ko Sommer og Vinter. — Dette Lovforslag er, som jeg tillod mig at udtale, et af de aller vigtigste Lovgivningsarbejder for Færøernes Bedkommende, som har været for i en Del Aar. Jeg skal derfor anbefale det til Tingets Opmærksomhed og Velvilje.

Det sidste af de Lovforslag, som jeg skal forelægge her i Dag, er et Forslag fra Færøerne om Udpantning. Det gaar i det væsentlige kun ud paa at overføre den danske Udpantningslov til Færøerne. Den danske Udpantningslov gælder nemlig ikke for Færøerne, og der var heller ikke i den den Tilføjelse, som ellers findes i mange Love, at Regeringen ad administrativ Vej kan udvide Loven til ogsaa at gælde for Færøerne med de Bepælsler, som Forholdene kræve. Deraf følger, at den ikke kan udvides til ogsaa at gælde for Færøerne uden ved Lov. Det er det, dette Lovforslag gaar ud paa, nemlig at udvide den danske Udpantningslov til ogsaa at gælde for Færøerne med nogle enkelte Forandringer, som følge af Forholdene der, navnlig med Hensyn til, hvilke Forordninger Udpantning kan gøres for, idet der ikke er saa faa af de Forordninger, der omtales i den danske Udpantningslov, som ikke forekomme paa Færøerne. Paa den anden Side er der enkelte Afgifter og Forordninger paa Færøerne — som der ikke findes noget Sidestykke til her —, men som bør have Udpantningsret lige saa vel som de andre. Det er den ene Hovedforskel. — Den anden er, at det oppe paa Færøerne er nødvendigt at lægge Udpantningsforretningerne i Sjøselmændenes Hænder saaledes, at disse baade kunne foretage Forretningen ligesom Sognefogderne her i Danmark, og tillige affige de Rendelser, som kunne blive nødvendige under Forretningerne, hvorved de faa en Slags Jurisdiktion, som Sognefogderne her ikke have. Det er en Forholdsregel, som paa Grund af de særlige, stedlige Forhold paa Færøerne anbefaler sig i høj Grad. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de saaledes fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 349 ff.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedt og es enstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folketinget for at fremmes der.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunal Valgret og Valgbarhed for Kvinder.

(Forslaget, som vedtaget i Folketinget findes i Tillæg C., Sp. 17—18.)

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Et Lovforslag om dette Emne forelaa i Landstinget i Samlingen 1887—88. Det var indbragt i Folketinget ved det private Initiativ. Benyttelse af en Forslagsstiller og var Genstand for et Udvalgs Behandling. Udvalgets Flertal anbefalede Lovforslagets Fremme, dog saaledes, at man udstemte Valgbarheden, som ogsaa den Gang var optaget i Lovforslaget; man fandt det betimeligt at indskrænke Lovforslaget til kun at angaa Valgretten. Desuden gif Lovforslaget den Gang kun ud paa at give Enker og ugifte Kvinder, ikke andre Kvinder, Valgret til de kommunale Forsamlinger. Saaledes blev Sagen behandlet i Folketinget og vedtagen ved tredje Behandling med 41 Stemmer, hvorefter den kom her til Landstinget. — Ogsaa her var den Genstand for Debat, men Landstinget vedtog den Gang en Dagsorden, i hvilken det blev udtalt, at det hverken vilde være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret, og da denne Dagsorden blev vedtagen, var Sagen dermed bortfalden.